Lietas Nr. 11390066212
Lietas arhīva Nr. K37-0045-14/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2014.gada 15.maijā, Tukumā

Tukuma rajona tiesa,

tiesnese K.Vanaga

ar tiesas sēžu sekretāri S.Stalbergu,

piedaloties prokurorei J.Pridānei

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas un 180.panta pirmās daļas.

Tiesa

noskaidroja

apsūdzētais /pers. A/ izdarīja sveša maksāšanas līdzekļa nolaupīšanu un nelikumīgu izmantošanu, šādos apstākļos:

2012.gada 21.septembra vakarā, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk par pulksten 20:43, /pers. A/, būdams iepriekš sodīts ar Ludzas rajona tiesas 2010.gada 2.decembra spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz desmit mēnešiem un 2012.gada 30.maijā atbrīvots pirms termiņa, nosacītas pirmstermiņa atbrīvošanas laikā, atrodoties /pers. B/ dzīves vietā /adrese/, no istabas galda atvilktnes, nevienam neredzot, maksāšanas līdzekļa zādzības nolūkā, bez atļaujas, paņēma /pers.B/ VAS „Latvijas Hipotēku un zemes banka" izsniegto kartes kredīta kontam Nr.LV86LHZB3100006305002 piesaistīto debetkarti un turpat esošo lapiņu ar maksājuma kartes PIN kodu un devās prom no /pers. B/ dzīvesvietas.

Turpinot savas darbības, nolūkā nelikumīgi izmantot iepriekš /pers. B/ nolaupīto maksāšanas līdzekli, /pers. A/, ap pulksten 20:43, atrodoties /adrese/, bez atļaujas ievietoja debetkarti VAS „Latvijas Hipotēku un zemes banka" bankomātā, ievadīja viņa rīcībā esošo PIN kodu un noņēma no kartes /pers. B/ piederošo naudu (Ls195) 277,46 *euro* apmērā, ko pēc tam izmantoja savām vajadzībām.

Tādā veidā /pers. A/ nelikumīgi izmantojot maksāšanas līdzekli, nodarīja cietušajam zaudējumus (Ls195) 277,46 *euro* apmērā.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Cietušais /pers. B/ lietā uzturēja pieteikto materiālo kaitējuma kompensāciju 277,46 *euro* apmērā.

Tiesas sēdē /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas atzina pilnībā un nožēloja izdarīto. Lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas sēdē. Paskaidroja, ka saprot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas būtību un procesuālās sekas, atzina cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu, apstiprina, ka apsūdzībā norādītie noziedzīgā nodarījuma apstākļi atbilst patiesībai, piekrīt viņam celtās apsūdzības kvalifikācijai, atzīst cietušā pieteikto materiālo kaitējuma kompensāciju, kā arī ņemot vērā prokurora un cietušā viedokli, ka pierādījumu pārbaudi tiesā nav nepieciešams izdarīt, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmajai daļai tiesa neizdara pierādījumu pārbaudi lietā.

Tiesa, iepazīstoties ar lietas materiāliem, atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu 2012.gada 21.septembrī ir pilnībā pierādīta un viņu darbības pēc minētās likuma normas ir kvalificētas pareizi. Tiesai iepazīstoties ar lietas materiāliem nav šaubu par apsūdzētā vainu un viņiem inkriminētā noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju. Ar lietas materiāliem ir pierādīts, ka apsūdzētais veicot tīša apzinātas darbības ir nelikumīgi nolaupījis (nozadzis) un izmantojis svešu maksāšanas līdzekli, ar mērķi gūt materiālu labumu.

Ņemot vērā, ka tiesas izmeklēšana tika izdarīta bez pierādījumu pārbaudes saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta noteikumiem, pierādījumu analīze un uzskaitīšana tiesas spriedumā nav nepieciešama.

Nosakot sodu tiesa ņem vērā, ka saskaņā ar Krimināllikuma 35.panta otro daļu, soda mērķis ir ne tikai sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, bet arī aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, kā arī panākt , lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, tiesa nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību. Atbilstoši normas trešajai daļai, nosakot soda mēru tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta (likuma redakcija, kas spēkā no 2013.gada 1.aprīļa) nosacījumiem, Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētais, apsūdzētajiem /pers. A/ inkriminētais noziedzīgais nodarījums, atzīstams par smagu noziegumu, par kura izdarīšanu Krimināllikuma 193.panta otrā daļa no 2013.gada 1.aprīļa paredz piemērot sankciju sodot ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Par apsūdzētā /pers. A/ personību noskaidrots, ka viņš iepriekš vairākkārt sodīts. Kā redzams no prokurora tiesas sēdē iesniegtās IeM Informācijas centra Sodu reģistra izdrukas, /pers. A/ iepriekš ir 8 reizes sodīts. Kopumā /pers.A/ ir iesaistīts 38 kriminālprocesos, no kuriem 10 kriminālprocesi ierosināti pēc šī noziedzīgā nodarījuma.

Ar Ludzas rajona tiesas 2010.gada 2.decembra spriedumu (lietas 54-55.lapa), /pers. A/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

A r 2010.gada 11.augusta Rēzeknes rajona tiesas spriedumu (lietas43- 51.lapa) /pers. A/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 179.panta otrās daļas, 175.panta otrās daļas, 180.panta otrās daļas un 193.panta otrās daļas, nosakot galīgo sodu brīvības atņemšanu uz 3 gadiem un četriem mēnešiem.

Ar Jēkabpils rajona tiesas 2011.gada 20.jūlija lēmumu /pers. A/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu noteikts galīgais sods pēc Rēzeknes tiesas 2010.gada 11.augusta sprieduma un Ludzas rajona tiesas 2010.gada 2.decembra sprieduma, daļēji saskaitot sodus un galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 3 gadiem 4 mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Ar Jēkabpils rajona tiesas 2012.gada 30.maija lēmumu /pers. A/ atbrīvots no soda izciešanas nosacīti pirms termiņa uz neizciestā soda laiku 11 mēnešiem un 25 dienām, Klavānam uzlikts par pienākumu piedalīties probācijas programmās pēc VPD amatpersonu norādījumiem, 30 darba dienu laikā reģistrēties NVA vai uzsākt darba attiecības, konsultēties pie narkologa.

Ar Rēzeknes rajona tiesas 2012.gada 6.septembra lēmumu nolemts izpildīt notiesātaja m /pers. A/ ar Jēkabpils rajona tiesas 2012.gada 30.maija lēmumu nosacīti pirms termiņa atbrīvotā, neizciestā soda daļu – brīvības atņemšanu uz 11 mēnešiem un 25 dienām.

Ar 2013.gada 2.aprīļa Rēzeknes tiesas spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem.

Ar 2013.gada 11.jūnija Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas lēmumu atbilstoši krimināllikuma 50.panta piektajai daļai pēc nolēmumu kopības, ietverot sodu, kas /pers. A/ piespriests ar Rēzeknes tiesas 2013.gada 2.aprīļa spriedumu, sodā, kas /pers. A/ noteikts ar Rēzeknes tiesas 2013.gada 3.maija lēmumu, noteikt galīgo sodu brīvības atņemšanu uz 2 gadiem un 1 mēnesi un noteikto sodu uzskatīt par izciestu.

Minēto apliecina prokurora tiesas sēdē iesniegtie nolēmuma noraksti.

Krimināllietas materiālos atrodas IeM Informācijas centra Sodu reģistra izdruka (lietas 36.-40.lapa).

Kā redzams no IeM Informācijas centra Sodu reģistra izdrukas, /pers. A/ divas reizes sodīts administratīvi, izteikti brīdinājumi (lietas 35.lapa).

Apsūdzētais nesastāv SIA „Rēzeknes veselības aprūpes centra" narkoloģijas kabineta un Rēzeknes psihiatru prakses psihiatrijas kabineta uzskaitē. Minēto apliecina prokurora tiesas sēdē iesniegtās izziņas.

Rēzeknes pilsētas dome norādījusi, ka /pers. A/ faktiski dzīvo /adrese A/. Rēzeknes pilsētas domes rīcībā nav informācijas, kura varētu raksturot minēto personu.

Prokurors tiesas sēdē iesniedza Daugavgrīvas cietuma raksturojumu, kurā norādīts, ka /pers. A/ soda izpildes laikā soda izciešanas režīma pārkāpumus nepieļāva, pamudināts no cietuma administrācijas puses nebija. Piedalījās labiekārtošanas un uzkopšanas darbos bez darba samaksas. Norādīts, ka uz audzinoša rakstura pārkāpumiem reaģē pēc saviem uzskatiem.

Par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst to, ka apsūdzētais ir savu vainu vaļsirdīgi atzinis un izdarīto nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais ir izlīdzis ar cietušo apņēmies līdz 2014.gada 1.jūnijam segt zaudējumus par ko noslēgts izlīgums.

Atbilstoši Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktam, /pers. A/ konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis – noziedzīgais nodarījums veido nozieguma recidīvu.

Nosakot soda veidu tiesa ņem vērā minētās par apsūdzēto /pers. A/ personību iegūtās raksturojošās ziņas, noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu.

Tiesa atzīst, ka, lai sasniegtu soda mērķi - sodītu /pers. A/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panāktu, lai apsūdzētais turpmāk pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, /pers. A/ nosakāms brīvības atņemšanas sods, saskaņā ar Krimināllikuma 193.panta otrās daļas sankcijas nosacījumiem.

Kā izriet no iepriekš minētā, /pers. A/ noziedzīgo nodarījumu izdarījis nedzēstas sodāmības laikā. Turklāt, tiesa ņem vērā, ka

noziedzīgais nodarījums ir izdarīts laikā, kad spēkā bija iepriekšējā Krimināllikuma redakcija (zaudēja spēku ar 2013.gada 31.martu).

Saskaņā ar grozījumiem Krimināllikuma Pārejas noteikumos (spēkā no 2013.gada 1.aprīļa), to 1.punktu, personas, kuras izdarījušas noziedzīgu nodarījumu līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, saucamas pie kriminālatbildības saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā. Atbilstoši Pārejas noteikumu 6.punktam ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Krimināllikuma 193.panta otrās daļas redakcija, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam, neparedzēja par šāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanu piemērot sodu- piespiedu darbus. Ņemot vērā iepriekš minētos Pārejas noteikumus, tiesa nesaskata iespēju /pers. A/ noteikt sodu piespiedu darbu, kas iekļauti pašreizējās Krimināllikuma 193.panta otrās daļas sankcijā.

Tiesai, atbilstoši Krimināllikuma 42.pantam, nav likumīga pamata piemērot /pers. A/ sankcijā paredzēto papildsodu, mantas konfiskāciju.

Izvērtējusi par apsūdzētā personību iegūtās ziņas, kā arī noziedzīgā nodarījuma raksturu, tiesa atzīst, ka taisnīgs un izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam un apsūdzētā personībai atbilstošs sods par izdarīto noziedzīgo nodarījumu /pers. A/ pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas ir brīvības atņemšana uz 1 gadu.

Nosakot soda mēru tiesa ņem vērā, ka ir konstatēti divi atbildību mīkstinoši apstākļi un viens pastiprinošs apstāklis.

Apsūdzētā lūgums soda termiņā iekļaut laiku, kuru viņš pavadījis izciešot sodu pēc Rēzeknes tiesas 2010.gada sprieduma, nav pamatots un neatbilst likuma prasībām.

Apsūdzētais/pers. A/ pilnībā atzina cietušā /pers. B/ pieteikumu par mantiskā kaitējuma kompensāciju (Ls195) 277,46 *euro* apmērā.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 352.panta ceturto daļu, kurā noteikts, ka kaitējuma nodarītājs var labprātīgi piekrist cietušā noteiktajam kompensācijas apmēram, un vadoties no Kriminālprocesa likuma 353.panta ir pamats pilnībā apmierināt cietušā /pers. B/ pieteikumu par materiālā kaitējuma atlīdzību.

Sākotnēji lietā /pers. A/ celta apsūdzība pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, par svešas kustamas mantas nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā.

Tiesas sēdē cietušais /pers. B/ un apsūdzētais /pers. A/ iesniedza izlīgumu, lūdza to apstiprināt un atbrīvot apsūdzēto no kriminālatbildības par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu.

Cietušais /pers. B/ tiesai paskaidroja, ka ir piedevis apsūdzētajam, apsūdzētais ir solījis atlīdzināt visus zaudējumus. Cietušais apliecināja, ka parakstot izlīgumu apzinājās tā tiesiskās sekas.

Apsūdzētais /pers. A/ atzina sevi par vainīgu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, izdarīto nožēloja, apstiprināja, ka izlīgumu noslēdzis labprātīgi, viņam ir saprotamas izlīguma noslēgšanas tiesiskās sekas.

Prokurore atzina, ka noslēgtais izlīgums atbilst visām likuma prasībām, lūdza saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 377.panta 9.punktu izbeigt kriminālprocesu par /pers. A/ celto apsūdzību pēc krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Tiesa novērtējot iesniegto izlīgumu, pārliecinoties tiesas sēdē, ka cietušais un apsūdzētais izlīgumu noslēguši labprātīgi un viņiem ir saprotamas noslēgtā izlīguma tiesiskās sekas, uzklausot prokurora lūgumu izbeigt kriminālprocesu, atzīst ka izlīgums noslēgts atbilstoši likuma prasībām. Cietušais apstiprināja, ka ir pilnībā piedevis apsūdzētajam.

No 2014.gada 14.maija tiesas sēdē iesniegtā un pušu parakstītā izlīguma izriet, ka cietušais ir izlīdzis ar apsūdzēto /pers. A/, apsūdzētais ir atvainojies un cietušais šo atvainošanos ir pieņēmis un piedevis. Izlīgumā cietušais un apsūdzētais apstiprinājuši, ka viņiem ir saprotamas izlīguma krimināltiesiskās un kriminālprocesuālās sekas, izlīgums noslēgts labprātīgi.

Atbilstoši Krimināllikuma 7.panta trešajai daļai (likuma redakcija, kas spēkā no 2013.gada 1.aprīļa), Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījumi ir mazāk smags noziegums. Arī likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam, /pers. A/ inkriminētais noziedzīgais nodarījums bija klasificēti, kā mazāk smags noziedzīgs nodarījums.

Kriminālprocesa likuma 377.panta 9.punkts paredz, ka kriminālprocesu nedrīkst uzsākt, bet uzsākts process ir jāizbeidz, ja noticis cietušā un aizdomās turētā vai apsūdzētā izlīgums tādā kriminālprocesā, kuru var uzsākt tikai uz cietušās personas pieteikuma pamata. Minētais attiecināms uz Krimināllikuma 180.panta pirmo daļu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 97. panta astoto daļu, cietušais visās kriminālprocesa stadijās un visos tā veidos var izlīgt ar personu, kura radījusi viņam kaitējumu. Likumā paredzētajos gadījumos izlīgums ir pamats kriminālprocesa izbeigšanai.

Izvērtējusi lietā konstatētos apstākļus, tiesa atzīst, ka lietā pastāv likumā norādītie apstākļi, atbilstoši kuriem kriminālprocess par /pers. A/ celto apsūdzību pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ir izbeidzama sakarā ar izlīgumu ar cietušo.

Uz tiesas sēdi, pēc norīkojuma, /pers. A/ aizstāvībai bija ieradies zvērināts advokāts G.Baraks, kurš iesniedza tiesai paziņojumus par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā. /pers. A/ no advokāta pakalpojumiem tiesā atteicās.

Kriminālprocesa likuma 84.panta 4.daļa nosaka, ka advokātam ir tiesības prasīt samaksas piedziņu.

Kriminālprocesa likuma 84.panta 2.daļa nosaka, ka valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības samaksas kārtību un apmērus nosaka 2009.gada 22.decembra Ministru Kabineta noteikumi Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzības izdevumiem un izmaksas kārtību". Šīs likuma prasības ievērotas, aizstāve ir iesniegusi noteikumos

paredzētajā kārtībā tiesai paziņojumus par valsts nodrošinātās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā, kuri sastādīti ievērojot noteiktos tarifus un aprēķināti atbilstoši nostrādāto stundu un apsūdzēto skaitam.

Aizstāvju pieprasījums par veiktā darba samaksu ir pamatots un apmierināms, pieprasītā darba samaksa atbilst likumā noteiktajam aprēķinam.

Kriminālprocesa likuma 85.pants noteicis personu loku, kurām ir tiesības būt atbrīvotām no samaksas par aizstāvja palīdzību.

Lietā pastāv likumā norādītie apstākļi apsūdzētā /pers. A/ atbrīvošanai no samaksas par sniegto juridisko palīdzību.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, Krimināllikuma 193.panta otro daļu, 180.panta pirmo daļu, 7.pantu, 35.pantu, 47.pantu, 48.pantu, ievērojot Kriminālprocesa likuma 377.panta 9.punktu, 499.,511.-515., 520., 527., 528. pantus,

tiesa

nosprieda

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu un sodīt pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 272.panta ceturto daļu, piemērot /pers. A/ drošības līdzekli apcietinājumu, aizturot viņu tiesas sēžu zālē.

Soda izciešanas laiku skaitīt no 2014.gada 15.maija.

Izbeigt kriminālprocesu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sakarā ar cietušā un apsūdzētā izlīgumu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu cietušajam /pers. B/, personas kods /personas kods/, materiālo zaudējumu kompensāciju 277,46 *euro* (divi simti septiņdesmit septiņi *euro* un četrdesmit seši *euro* centi).

Atzīt zvērināta advokāte Ginta Baraka tiesības uz 35,30 *euro* (trīsdesmit pieci *euro*, trīsdesmit *euro* centi) atlīdzību par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā apsūdzētajam /pers. A/.

Atbrīvot /pers. A/ no valsts labā piedzenamās atlīdzības par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā, no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2014.gada 15.maija, apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem, sūdzību vai protestu iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Tiesnese K.Vanaga